

anvendes til støtte af det mellem regering og IMF aftalte program.

Syd Korea har derudover i OECD fastholdt, at det ikke yder direkte støtte til skibsværftsindustrien og, at den offentlige støtte er i overensstemmelse med OECD-aftalen om støtte til værftsindustrien, herunder at den sydkoreanske stats garantiudstedelse sker på markedsvilkår.

Den sydkoreanske regering har i forbindelse med fondprogrammet forpligtet sig til at undlade regeringsslångivning til bestemte industrier på ikke-kommercielle vilkår, altså herunder skibsværftsindustrien. Den sydkoreanske stat har en række programmer for kreditgivning og garantiudstedelse for små- og mellemstore virksomheder, hvori indgår midler fra Verdensbanken.

Nedbringelse af virksomhedernes gældsbyrde er et element i Sydkoreas fondprogram, der generelt skal bidrage til at forbedre virksomhedernes strukturer og konkurrenceevne. Grunden hertil er, at den meget store gældsbyrde i de koreanske virksomheder var en kriseudløsende faktor. Der er imidlertid ikke tale om, at Sydkoreas fondprogrammer indeholder en specifik målsætning om gældsbyrde i bestemte industrier.

Det kan endvidere nævnes, at udenrigsministeriet ved ambassaden i Washington har oplyst, at man intetsteds har modtaget oplysninger eller vurderinger, som tjener til at underbygge påstanden om, at der tilgår IMF-støtte til de sydkoreanske værfter. Fra amerikansk side mener man endvidere, at eksportkreditlånene fra Korea Export/Import Bank til skibsværfterne er i overensstemmelse med OECD-aftalen om eksportkreditter.

Regeringen har således ved flere lejligheder rejst spørgsmålet i IMF og løbende informeret berørte danske erhvervsorganisationer om IMF's besvarelse. Regeringen vil også i fremtiden være opmærksom på spørgsmålet om subsidier til den sydkoreanske skibsværftsindustri.

on af afgifter for ledningsført vand, affald og råstoffer m.m., i de tilfælde hvor det kan dokumenteres, at leverandørerne m.v. på grund af konkurs eller betalingsstandsning hos modtagerne ikke kan få dækket afgiften?»

Svar (27/11 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg kan oplyse følgende vedrørende spørgsmålet om indførelse af en refusionsordning for afgift af ledningsført vand, affaldsavgift m.v. ved konkurs:

De nævnte afgifter er punktafgifter, og spørgsmålet skal derfor ses i sammenhæng med de særlige regler i punktafgiftslovene, der skal sikre statens afgiftskrav.

For disse afgiftslove er det gennem årene til stadighed blevet fastholdt, at de registrerede virksomheder, det vil sige de virksomheder, der opkræver og indbetaler punktafgifter, selv må bære afgiftstab i forbindelse med uerholdelige fordringer.

Det skyldes, at det alene er disse virksomheder, der fastsætter betalingsvilkårene, stiller krav om sikkerhed og kan vurdere købernes kreditværdighed m.m. Virksomhederne kan indkalkulere et forventet tab på ydede kreditter i varepriserne på samme måde som andre omkostninger, f.eks. svind.

Der er afgørende forskel på moms og punktafgifterne. Momsen er en generel værdiavgift, der hviler på næsten alle varer og ydelser, hvilket indebærer, at der ved indkalkulation i varepriserne af tab på debitorer bliver betalt moms af de kalkulerede, men ikke realiserede tab. Hvis man på dette område ikke havde den særlige fradragsregel, ville der kunne blive tale om, at der blev betalt moms af de uerholdelige fordringer to gange.

Indførelse af en generel godtgørelsesordning også for punktafgifterne ville medføre, at staten fuldt ud måtte bære alle afgiftstab. Staten har imidlertid ikke som de registrerede virksomheder mulighed for at begrænse tabene ved at stille særlige krav med hensyn til betalingsbetingelserne, kreditværdighed m.v.

Spm. nr. S 471

Til skatteministeren (17/11 98) af:

Erik Jacobsen (V):

»Kan ministeren oplyse om baggrunden for, at der i modsætning til moms ikke kan ske refusi-